

РЕШЕНИЕ

№ 1098

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2547** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 2784/7.3.2024 г., постановено по адм.д. № 1376/2023 г. на ВАС, с което е отменено решение № 7130/25.11.2022 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 4860/2020 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за поправка на констатирани процесуални нарушения, както и по събиране и преценка на събраните вече доказателства.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

Жалбоподателят поддържа и пред настоящата инстанция подадената жалба. В писмените си бележки поддържа, че оспореният акт е издаден при съществени процесуални нарушения – в случая не е спазен чл. 38, ал. 6, вр. чл. 39 ЗДП, както и чл. 35 АПК от гл.т. на изискването за пълно изясняване на релевантните факт при издаване на административния акт. Не е спазен 14-дневният срок по чл. 57, ал. 1 АПК. Твърди, че решение С (2014) 6207/5.9.2014 г. не е изпълнено в срок. Твърди, че липсва

приета методология за определяне размер на несъвместимата държавна помощ. Компетентният национален орган следва да определи конкретната методика, по която ще извършва оценката на административната стойност. Липсва методология за определяне на размера на възможната държавна помощ. Оценителските доклади не са изготвени от независими експерти. Налице е и нарушение на материалния закон – жалбоподателят няма качеството на задължено лице доколкото не е собственик на имотите държавен горски фонд; няма качеството бенефициент доколкото няма качеството „предприятие“ и оттам – да се направи извод дали нарушава конкуренцията. Навежда доводи за неправилно изчисляване на главницата. В административното производство „Агролеспроект“ ЕООД е използвало недопустими пазарни аналози, вкл. и УПИ. Ето защо следва да се вземе предвид заключението по допуснатата СТЕ, където са използвани като аналози само имоти като заменяните. Твърди, че е неправилно изчислена и лихвата. Не е спазена целта на закона.

Ответникът – министърът на земеделието и храните оспорва жалбата. В предходното производство поддържа, че оспорваният акт е законосъобразен – издаден в съответствие с процесуалните и материалноправни изисквания на Решение на ЕК (2014) final /05.09.2014г., публикувано е в ОВ на ЕС и е задължително за държавите – членки на ЕС в неговата цялост. Твърди, че следва да се приеме за доказано, че жалбоподателят има качеството на предприятие по см. на чл.107, §1 от ДФЕС и е бенефициер на несъвместимата с вътрешния пазар държавна помощ, като допълнително в тази връзка се визира практика на СЕС относно понятието „икономическа дейност“. Поддържа, че приложената в случая методика за определяне на несъвместимата с вътрешния пазар държавна помощ е съобразена с предписаната в т.173 от Решение на ЕК (2014) final /05.09.2014г. Поддържа по отношение на сроковете по чл.38, ал.6 от ЗДП, че те са инструктивни и неспазването им не е съществено процесуално нарушение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателяте.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Първоначаното производство е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.38, ал.3 от Закона за държавните помощи (ЗДП), във вр. с чл. 166 от Данъчно – осигурителен процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл. 162, ал. 2, т. 6 и т. 9 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от „Мадара Бяла Норд“ АД с ЕИК[ЕИК] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПВ/ № РД 05-23/12.03.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с който на основание чл. 38, ал.1 във връзка с ал.3 от Закона за държавните помощи, Решение на Европейската комисия, с разпореждане за изпълнение С(2014) 6207 final от 5.09.2014 г. относно схема за помощ № SA.26212 (2011/С) и № SA. 26217 (2011/С), по отношение на „Мадара Бяла Норд“ АД е установено публично държавно вземане, представляващо несъвместима с

вътрешния пазар държавна помощ, подлежаща на възстановяване, която помощ е определена в размер на 587 309 лв. главница; определени са 344 930,42 лв. лихви.

Безспорно е прието за установено, че между „Мадара Бяла Норд“ АД и Държавната агенция по горите е сключен договор за замяна на недвижим имот № 223/19.05.2008г., по силата на който дружеството е заменило правото на собственост върху 69 имота – гори и земи от горския фонд, негова собственост, с обща площ 1780,856 дка, находящи се в землищата на общините Т., У., Г. и Т., а в замяна е получило 11 имота – частна държавна собственост с обща площ от 707, 637 дка, находящи се в землището на [населено място], [община]. Съгласно чл. 3 от договора, стойността на имотите, собственост на „Мадара Бяла Норд“ АД е общо 5 614 937,50 лева, а стойността на имотите, находящи се в държавния горски фонд е 5 460 198,00 лева. Договорът за замяна е сключен въз основа на заповед № 946/16.01.2009 г. на председателя на Държавна агенция по горите, на осн. чл. 15б от ЗГ.

След придобиване правото на собственост по отношение на недвижимите имоти, находящи се в [населено място], [община] въз основа на договора за замяна, жалбоподателят е извършил разпоредителни действия с тях, а именно:

1. С нотариален акт за замяна на недвижими имоти № 119, том 2, рег. № 4279, дело 285/2011г. на нотариус Ж. Тикова с район на действие Районен съд – Варна, част от придобитите имоти от жалбоподателя въз основа на договор № 223/19.05.2008г – 4 недвижими имота са заменени с имоти, собственост на „Мадара Бяла“ ЕАД, находящи се в [населено място] и [населено място], [община] /лист 53-62 от том 1 от делото/
2. С нотариален акт за продажба на недвижими имоти № 96, том I, рег.1687, нот.дело № 87/2012 от 01.03.2012г. на нотариус Ж. Т. – нотариус с район на действие Районен съд-Варна, жалбоподателят е продал на „Сано България“ АД правото на собственост върху останалите 7 недвижими имота, придобити с договор за замяна на недвижим имот № 223/19.05.2008г./лист 63-66 от том 1 от делото/

Оспореният АУПДВ е издаден в производство по изпълнение на Решение на Европейската Комисия С(2014) 6207 final от 5.09.2014 г. относно схема за помощ № SA. 26212 (2011/C) (ex 2011/NN — ex CP 176/A/08) и SA. 26217 (2011/C) (ex 2011/NN — ex CP 176/B/08), приведена в действие от Република България при замените на горска земя. То е постановено във връзка с констатирано нарушение на чл.108, § 3 от Договора за функциониране на Европейския Съюз (ДФЕС). С извлечение от протокол № 45 от заседанието на Министерския съвет на 5 ноември 2014 г., което е приложено по делото, е доказано, че решението на ЕК не е оспорвано пред СЕС и е влязло в сила.

Решението съдържа разпореждане за възстановяване чрез определяне на задължителни мерки, които Република България трябва да предприеме за установяването на конкретни случаи на неправомерно предоставена помощ. В съображения 170 и 171 от решението е налице регламентация за идентифициране на бенефициерите, които трябва да възстановят помощта; съставен е списък с 132 сделки за замяна, участниците в които са приети за потенциални бенефициери, със задължение за българските органи да изключат физическите и юридическите лица,

които не отговарят на критериите за предприятие по см. на чл.107, §1 от ДФЕС и лицата, които са получили предимство в размер, който не надвишава праговете за помощта „de minimis“.

Изпълнителната агенция по горите е извършила по реда на ЗОП избор на изпълнител за възлагане на обществена поръчка с предмет: "Избор на правоспособен независим оценител и/ или оценителски екип, регистриран по Закона за независимите оценители, които да извършат оценка на поземлени имоти в горски територии в съответствие с решение на Европейската комисия от 05.09.2014 г. относно схема за помощ № SA. 26212 (2011/C) И SA. 26217 (2011/C), приведена в действие от Р. България при разпоредителни сделки за замени на поземлени имоти в горски територии". С решение № 862/29.09.2017г. на главния секретар на ИАГ, на първо място е класиран участникът „Агролеспроект“ ЕООД, който е избран за изпълнител на поръчката и с него е сключен договор № 242/07.11.2017г. с предмет: Извършване на оценка на поземлени имоти в горски територии в съответствие с изискванията на Решение на Европейската комисия от 05.09.2014 г. относно схема за помощ № SA. 26212 (2011/C) И SA. 26217 (2011/C), приведена в действие от Р. България при разпоредителни сделки за замени на поземлени имоти в горски територии.

В изпълнение на възложената обществена поръчка, „Агролеспроект“ ЕООД изготвя Оценителски доклад за пазарната цена на поземлени имоти в горски територии, държавна частна собственост, обект на замяна по заповед № 946/19.05.2008г. на ДАГ, в който е посочено, че използваните методи за оценка са метода на пазарните аналози и метода на приходната стойност. „Агролеспроект“ ЕООД изготвя Оценителски доклад за пазарната цена на поземлени имоти в горски територии, собственост на жалбоподателя(частните имоти, предмет на замяната). Формираната оценка на частните имоти е общо 1 539 858 лв., което според оценителя съставлява тяхната пазарна цена.

В изпълнение на възложената обществена поръчка, „Агролеспроект“ ЕООД изготвя и Оценителски доклад за пазарната цена на поземлени имоти в горски територии, държавна частна собственост, обект на замяна по заповед № 946/19.05.2008г. на ДАГ, видно от който са използвани същите методи за оценка, както за частните имоти. Формираната оценка на държавните имоти е общо 1 972 424лева., което според оценителя съставлява тяхната пазарна цена.

Данните за двете групи имоти са обобщени в „Сравнителна таблица по т. 3 от спецификацията по договора и Заповед № 946/19.05.2008 г. със заявител „Мадара Бяла Норд“ АД, приложена към оценителните доклади, в която освен пазарната цена на поземлените имоти в горска територия, е отразен и размерът на несъвместимата държавна помощ, като в този лист се съдържа запис, че това е извършено в съответствие с методиката в съображение 173 и сл. вр. с 147 от Решението на ЕК, а именно: размерът на държавната помощ, получена в резултат на сделката за замяна, е разликата между две стойности - стойността, представляваща разлика между реалната пазарна цена на парцела горска земя - държавна собственост и административната цена за този парцел, определена съобразно Наредбата за базисните цени и стойността, представляваща разлика между реалната пазарна цена на парцела горска земя - частна

собственост и административната цена за този парцел, определена съобразно Наредбата за базисните цени.

При горните данни и при твърдение, че прилага описаната методика в съображение 173, вр. съображение 147 от Решението на ЕК, размерът на държавната помощ, получена в резултат на сделката за замяна според административния орган е 587 309 лева главница.

С писмо изх.№ 70-5687/20.11.2019г. министърът на земеделието, храните и горите е уведолил жалбоподателя на осн. чл.26, ал.1 от АПК, за открито производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 38, ал.3 от ЗДП и чл. 162, ал. 2, т. 6 и т. 9 от ДОПК, като му указал, че в срок от 14 дни може да представи доказателства, възражения и обяснения.

В посочения срок в МЗХГ е постъпило възражение с рег. № 70-5678/10.12.2019г., в което се акцентира върху факта, че жалбоподателя не е „предприятие“ по смисъла на чл.107 пар.1 от ДФЕС“, поради което не е налице получена държавна помощ. Възразява се и срещу изготвената оценка. Възраженията са приети за неоснователни и са обсъдени в издадения Акт за установяване на публично държавно вземане № РД05-23/12.03.2020г. на Министъра на земеделието, храните и горите –предмет на настоящото производство.

Издаден е оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане № РД05-23/12.03.2020г. от Министъра на земеделието, храните и горите.

При тази фактическа обстановка, при първоначалното разглеждане на делото, АССГ е извършил проверка за законосъобразност съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 АПК, като е приел, че процесният АУПДВ е издаден от компетентен орган, но при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при противоречие с материалния закон и целта на закона. Прието е, че административният орган, преди издаване на индивидуалния административен, е следвало да извърши пълна проверка на фактическите и правни основания, обосноваващи издаването му. В АУПДВ липсват мотиви и доказателства, че дружеството е предприятие по смисъла на чл. 107, §1 от ДФЕС и че сделката за замяна с горски имоти нарушава конкуренцията. Съдът е приел, че административният орган не е определил размера на подлежащата за възстановяване държавна помощ въз основа на пазарните цени на заменените имоти, определени от независим оценител в изпълнение на указанията в мотивите на решението на ЕК. Съдът е приел, че АУПД не осигурява постигането на преследваната цел, а именно възстановяването на неправомерно получената държавна помощ.

В решението на ВАС е прието, че не се споделят изводите на АССГ относно въпроса притежава ли лицето – адресат на акта качеството „предприятие“ по смисъла на чл. 107, § 1 от ДФЕС. За да се приеме такова качество по отношение на жалбоподателя е достатъчно да се установи упражняване на дейност от бенефициера с икономически характер, която да обоснове прилагането на чл. 107, параграф 1 от ДФЕС, каквато е

установена в конкретния случай, както и че не се оспорва от дружеството, че то извършва независима икономическа дейност, което го определя като „предприятие“ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от ДФЕС.

В решението на ВАС е прието, че съобразно съображение (173) от Решението на ЕК методика за определяне размера на несъвместимата държавна помощ, която бенефициерът трябва да възстанови, изисква съпоставяне между административната цена по договора за замяна и пазарната цена на заменените имоти, определена към датата на договора.

Прието е, че съдът не е извършил дължимия анализ, като не са обсъдени установените от "Агролеспроект" ЕООД пазарни цени, инкорпорирани в представения доклад, нито съдът е установил, каква е реалната пазарна цена на заменените имоти, към момента на сключване на договора за замяна. Липсва и преценка дали предимството, дадено на частната страна в резултат на замяната, е надвишавало прага de minimis от 200 000 EUR. При новото разглеждане съдът следва да установи в пълнота относимата фактическа обстановка, вкл. и с назначаване на експертиза която да даде заключение относно реалната пазарна стойност на заменените имоти към момента на сключване на договора за замяна, като я съпостави с административната цена по договора, имайки предвид „Методика за определяне размера на несъвместимата държавна помощ“. Едва след установяване на релевантните за изясняване на спора факти и обстоятелства, съдът следва да се произнесе по спорните въпроси при съобразяване с относимата нормативна уредба и Решение по дело С-325/22 на Съда на Европейския съюз.

В изпълнение на дадените от ВАС указания настоящият състав допусна изслушване на СоЕ. В с.з. от 10.12.2024 г. бе прието заключение, изготвено от инж. И. Й. И.. От него се установява, че:

1.Реалната пазарна цена на поземлени имоти в горски територии държавна собственост с кадастрални №№ 023004; 023006; 023007; 025024; 025026; 025032; 025033; 025036; 025041; 025042; 025045, землище [населено място], общ. Бяла, обл. В., предоставен на „МАДАРА БЯЛА НОРД“ АД по договора за замяна № 223 от 19.05.2008 год. се равнява на пазарна цена от 903 051 лв. (деветстотин и три хиляди петдесет и един лева).

2.Реалната пазарна цена на поземлени имоти в горски територии частна собственост на „МАДАРА БЯЛА НОРД“ АД с кадастрални номера описани по местонахождение и площ в договора за замяна № 223 от 19.05.2008 год., пазарната цена на имотите се равнява общо на 1332476,00 лв. (един милион триста тридесет и две хиляди четиристотин седемдесет и шест лева).

3. Съгласно методиката (173) по съображение (147) от Решението на ЕК за определяне размера на държавна помощ е - 274686,00 лева. (минус двеста седемдесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева).

Заключението съдът намира, че следва да се цени като обективно, всестранно и пълно.

Предвид така установената фактическа обстановка и при изпълнение на дадените от ВАС указания настоящият състав на АССГ намира следното:

Оспореният АУПДВ е валиден административен акт, издаден от компетентен орган. от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Съгласно чл.33 във връзка с чл.8 и чл.10 от Закона за държавните помощи, специалната компетентност по отношение на държавните помощи в областта на земеделието, развитието на селските райони, горското и ловното стопанство и рибарството, е предоставена на министъра на земеделието, храните и горите, вкл. правомощията на администратор на държавна помощ в изпълнение изискването на чл.38, ал.3 ЗДП. Според чл.9, ал.1 от същия закон администратор на помощ е лице, което предоставя или управлява, включително разработва държавна помощ или минимална помощ, освен когато в закон е предвидено друго. Съгласно чл.8, ал.1, т.1 министърът на земеделието, храните и горите разработва съдържанието, параметрите и механизмите за предоставяне и контрол на всяка мярка за помощ в областта на земеделието, развитието на селските райони, горското и ловното стопанство и рибарството. В тази връзка изложените в жалбата аргументи за некомпетентност на органа, издал акта са неоснователни.

Спазени са изискванията за форма.

По отношение спазване на административно-производствените правила.

Действително се установява, че е налице нарушение на чл.38, ал.6 от ЗДП, - неспазване на сроковете за изпълнението, вр. със съображение 180 от Решение на ЕК (2014) final /05.09.2014г., към които препраща чл.38, ал.6, пр. последно от ЗДП. Настоящият състав обаче намира, че тяхното неспазване не преклудира правомощието на органа да предприеме действия за възстановяване на неправомерната държава помощ. Нормата е материално-правна; не е предвидено изрично, в случай на неспазване на тези срокове, погасяване въобще на възможността да се упражнят правомощия.

По отношение изискването жалбоподателят да има качество предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Налице е произнасяне от ВАС и са дадени задължителни указания в този смисъл, поради което и по арг. от чл. 226 АПК не следва да се обсъждат.

По отношение на събиране на доказателства за установяване на фактите, в съответствие с изискването на чл.35 от АПК.

В случая *административните* цени на заменените имоти не са спорни и се установяват от приложените по делото удостоверения, издадени от съответните РУГ. Те са систематизирани и в колона 5 от таблиците към т. 5 от заключението по съдебно-оценителската експертиза като в табл. 1 са дадени цените на дадените от жалбоподателя имоти, а в следващата таблица – на получените от него в резултат на замяната имоти.

Видно от изложеното в АУПДВ пазарната цена на частните имоти и пазарната цена на държавните имоти са определени съгласно оценка, изготвена от "Агролеспроект" ЕООД.

Съгласно чл. 38, ал.6 от ЗДП следва задължението на органа, когато са налице предпоставките по съображение 143, да определи размера на помощта при съобразяване с методиката, приета

от ЕК в съображение 173 от нейното решение, както и с изискванията в съображение (174) от решението на Комисията. Последното предвижда, че при определяне на пазарните цени на съответните парцели следва изцяло да бъде отразена *икономическата* стойност на тези земи *към момента на замяната*.

Стойностите от оценителските доклади, изготвени в административното производство не съответстват на установеното от заключението по съдебно-оценителската експертиза, изготвено при повторното разглеждане на делото в съответствие и с поставени задачи в съответствие с указанията на ВАС.

При определянето на пазарната цена, административният орган е длъжен да съобрази определението за пазарна цена, дадено в т. 68 от Решение от 2 септември 2010 г. по дело С-290/07 и в т.34 от Решение от 16 декември 2010 г. по дело С-239/09, според които пазарна цена е цената, която частен инвеститор, действащ в нормални условия на конкуренция, би могъл да определи. Според т. 35 от Решение на СЕС по дело С-239/09, когато националното право установява правила за изчисляване на пазарна стойност на земи с оглед на тяхната продажба от публични органи, за да съответстват тези правила на член 87 ДЕО /чл. 107ДФЕС/, при прилагането им във всички случаи трябва да се получи цена, която е възможно най-близка до пазарната стойност. В този смисъл е и утвърдената съдебна практика на ВАС /вж. Решение № 5050 от 20.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 704/2021 г., I о.; Решение № 8824 от 23.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2907/2021 г., I о. ; Решение № 11382 от 10.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 3436/2021 г., I о. и др./.

Следователно два са критериите, които следва да се съобразят при определяне на цените: определяне на *пазарната* цена и това следва да стане *към датата на сделката*.

В оценителските доклади „Агролеспроект“ ЕООД се позовава на разпоредбата на §1а, т. 2 от ДР на ЗДС, но не е спазил тази разпоредба. Там се съдържа твърдение, че оценките са изготвени по метода на сравнимите продажби и метода на приходната стойност. За оценката на държавните имоти „Агролеспроект“ ЕООД е приложил съвсем различен подход за определяне на реалната пазарна цена (различен от подхода, който е приложил за частните имоти).

„Агролеспроект“ ЕООД не се е съобразил с разпоредбата на §1а, т. 2 от ДР на ЗДС, а именно „Пазарни цени“ са осреднените цени от всички сделки с имоти за покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека - обезпечаваша покупко-продажба на имот, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки, с изключение на тези с предмет идеални части от имоти, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на замяната и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота.

„Агролеспроект“ ЕООД не се е съобразил с разпоредбата на §1а, т. 1а от ДР на ЗДС и при оценяването на частните и на държавните имоти не е ползвал данни за сделки с горски територии в съседните землища за периода от 12 месеца преди датата на замяната.

За определянето на пазарните цени на имотите, находящи се в землището на [населено място], [населено място], [населено място] и в землищата, посочени изчерпателно в оценителния доклад населени места, (частните имоти, предмет на замяната) от „Агролеспроект“ ЕООД са използвани и данни извън референтния период, определен с разпоредбата на §1а, т. 2 от ДР на ЗДС - статистически данни за 2006г. и данни от м.03, 04.2007г., както и данни след датата на

сключване на сделката, м.08,09,11,12.2008г. /лист 269-277 от том 1 от делото/

Държавните имоти в землището са оценени въз основа на данни за времевия период 2005-2009 г./ лист 183 от том 1 делото/ .

Оценителският подход (метод), използван от „Агролеспроект“ ЕООД към цената на земеделската земя (която включва като елемент и приходната стойност на земеделската земя) да добавя пазарната цена на насаждението (приходната стойност на горски имот) води до формирането на крайна цена, в която приходната стойност участва с двойна тежест.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че при определяне на пазарните цени оценителските доклади на „Агролеспроект“ ЕООД не отразяват действителната икономическа стойност на оценяваните имоти към датата на извършване на замяната (поради разширения период), не отговарят на изискванията определени с Решението на ЕК да се основават на пазарни свидетелства за сделки между частни лица за горски територии и не могат да послужат за постигане на крайната цел на Решението на ЕК – да бъде възстановено положението на конкуренцията преди извършването на замяната, ако е било нарушено.

Същевременно, видно от приетата по делото съдебно-оценителска експертиза се установяват стойности, различни от приетите в административното производство. Следва да се посочи, че тези стойности са дадени при изследване на сделките от Службите по вписванията в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], за периода от 19.05.2005 год. до 19.05.2008 г.

Независимо от това, посочените стойности следва да се вземат предвид, по арг. от по-силното основание, при преценка на отговора на основните спорни въпроси относно това дали са спазени процесуалните разпоредби при определяне на пазарната стойност и оттам – преценка дали в резултат на извършената замяна е надвишен прага от 200 000 евро de minimis.

Заключението по СОЕ следва да се цени тъй като при определяне на пазарната стойност на заменените имоти е спазено посоченото по-горе изискване за определяне на *пазарните* цени на имоти доколкото са ползвани пазарни аналози, открити от вещото лице, които са приложени. Използвани са фактически сделки, които са взети от Службите по вписванията в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място]; приложени са нотариални актове за тези сделки.

Вещото лице е извършил посещение на място към съответните Служби по вписвания по местонахождение на имотите, като освен ползваните пазарни аналози отразени в оценителските доклади на „Агролеспроект“ ЕООД), е използвал и пазарни аналози от вписани реални сделки за недвижими имоти – горска територия към съответната Служба по вписванията, независимо че е в рамките на разширен до 2 или 3 години времеви период от датата на сключената сделка за замяна, както и в същата релевантна година на сделката за замяна, с оглед наличието на ограничен брой пазарни аналози по отношение на държавните имоти.

Вещото лице е посетил Службите по вписванията в [населено място], [населено място], [населено място], грТетевен и [населено място], където е прегледал всеки един том от прехвърлянията за периода от 19.05.2005 год. до 19.05.2008 година. От взетите пазарни аналози при изготвяне на оценките сочи, че са използвани тези, които се доближават най-много до характеристиките на заменените горски имоти.

Същевременно, при първоначалното разглеждане на делото са приети две противоречиви заключения, изготвени от различни вещи лица, които не следва да бъдат обсъждани, предвид изложените по-горе съображения относно това, че следва да се цени заключението по СОЕ, изготвено при повторното разглеждане на делото.

Въз основа на това заключение, съдът намира, че следва да се приеме, че определените пазарни цени на процесните имоти отразяват икономическата (пазарната) им стойност към момента на замяната през 2008 г.

Видно от това заключение, така определената икономическа стойност не отговаря на едно от изискванията, посочени по-горе за издаване на атакувания акт, а именно – тази стойност не надвишава сумата от 200 000 евро доколкото се установи, че размера на държавна помощ е **-274686,00 лева**. (минус двеста седемдесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева)

По отношение на твърдението за изтекла погасителна давност е налице произнасяне от ВАС като са споделени изводите на АССГ относно липса на изтекла погасителна давност. Не са дадени задължителни указания в тази насока.

Предвид изложеното съдът следва да отмени обжалвания АУПДВ, без да са налице основанията по чл. 173, ал. 2 АПК.

Предвид този изход на спора, съдът намира за основателна своевременно заявената претенция за присъждане на разноски както следва: 50 лева за държавна такса, 11 852 лева заплатено по банков път адвокатско възнаграждение за пред първата инстанция, 45 140,40 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение пред ВАС, 9900 лв. – за такова при повторното разглеждане на делото или общо 66 892,40 лв., 722,85 лв. разноски за ССЧЕ и 3209,80 лв. и 2300 лв. за СОЕ.

Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от юрисконсулт Т. настоящият състав намира за неоснователно, доколкото то изцяло е съобразено чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в приложимата ѝ редакция ДВ бр.68/31.07.2020г./, както и с чл.8 ал.1, вр. чл. 7, ал. 2, т.6 от същата Наредба, в редакцията от ДВ, бр. 88 от 2022 г. по отношение на възнагражденията за пред ВАС и при повторното разглеждане на делото от АССГ/, както и на правната и фактическа сложност.

В нормата на чл. чл.8 ал.1, вр. чл. 7, ал. 2, т.6 е предвидено, че при интерес от 500 000 лв. до 1 000 000 лв., адвокатското възнаграждение следва да се определи така:- 24 650 лв. плюс 3 % за горницата над 500 000 лв. Предвид общият размер на определеното вземане 932 239,42 лева. /главница и лихви/, адвокатското възнаграждение за една инстанция следва да се определи в размер на 12 967,1826 плюс 24 650 лв. или общо 37617,18 лв. на всяка една инстанция. Установява се, че единствено възнаграждението за пред ВАС надвишава този минимум; останалите възнаграждения са значително под него. Като се съобрази това обстоятелство, както и предвид това, че делото е с фактическа и правна сложност над средната съдът намира възражението за прекомерност за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане №РД05-23/12.03.2020 год., издаден от Министъра на земеделието, храните и горите на Република България.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието да заплати на „Мадара Бяла Норд“ АД, [ЕИК], сумата от 50 лева – внесена държавна такса, 66 892,40 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение, 722,85 лв., 3209,80 лв. и 2300 лв. – разноски за съдебни експертизи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 7457,91 лв.